

Jesus er den største gentleman

Kvinder bliver bløde i knæene, når de møder en ægte gentleman

Har du prøvet, at en mand åbner døren for dig, trækker stolen ud for dig, når du skal sætte dig til bords, eller tilbyder at bære dine tunge tasker. Jeg er gift med sådan en galant type, og jeg føler mig som noget helt særligt, forkælet

og båret på hænder, når han gør det. Det vækker ur-kvinden i mig, og jeg bliver helt blød indeni.

Jeg kom til at tænke på det, da jeg hørte et radioprogram om en ny bog om »Den perfekte gentleman«.

Rødder i kristendommen

Jeg tror, at vi er mange kvinder, der kan lide at komme i hænderne på en gentleman og blive serviceret. Også selv om meget i gentleman-figuren virker utroligt gammeldags og ude af trit med nutiden. Men hvem kan ikke lide at møde en mand, der er høflig, har gode manérer eller er dresset op til fest?

I bogen kommer det faktisk frem, at unge mænd gerne vil leve efter en gentlemans dyder.

Et andet træk ved en gentleman er, at han er stærk. Som ridderen, der rider ud og kæmper for det, han har kært. Han beskytter og skærmer. Min mand lever godt op til den rolle, og jeg kan se det i vores sønner.

Selv om jeg er et produkt af nuti-

Foto: Wavebreakmedia Ltd/Thinkstock

► dens kvindebillede, så kan jeg faktisk godt lide at blive skærmet og føle mig tryk hos én, der er stærk og tager ansvar.

Bogens forfatter har undersøgt historikken bag begrebet *gentleman*, og han ender overraskende ved kristendommen. En gentleman, en blid mand, udspringer af kristendommens budskab om tilgivelse.

Jesus holder døren

Jesus har faktisk flere gentlemanagtige træk, bortset set lige fra klæde-

dragten. Jesus møder alle på en ligeværdig og respektfuld måde, uanset rang og stand, fra den fattige, den forhadte, den udstødte og den svage til den rigeste. Han møder mennesker ved at tjene dem med en ubetinget kærlighed, der tålmodigt bærer over med fejl.

Først og fremmest viser korset, at han er den største gentleman af alle.

Jesus kom ridende til Jerusalem for at kæmpe for menneskers redning. Ikke til hest, men på et æsel. Lansen var en palmegren, og rustningen var af kærlighed. Han satte sig selv og sine egne behov til side for at tjene mennesker. Jesus gik så langt, at han døde uskyldigt, for at mennesker kunne få adgang til en tilgivelse og fred, der helbreder.

Da Jesus opstod, åbnede han en dør for alle ind til Guds rige. Han holder døren for dig og venter på at tjene dig.

Anette Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Sognepræst Steen Frøjk Søvnald,
Grindsted, holder telefonandagten
I uge 35

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om Jesus på:
jesusnet.dk/artikel/1158

Tjeneren er den største

Men den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Mennekensønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange.»

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Matthæusevangeliet kapitel 20, vers 20-28*

Jesus har betalt løsesummen

Da Jesus gik mod Jerusalem, forventede hans venner, at hans kongedømme stod lige for døren. Derfor ville de hurtigst muligt have reserveret de bedste pladser i parlamentet.

De havde ikke forstået, at i Guds rige drejer det sig om noget helt andet end vores position i samfundet.

Jesus gik mod Jerusalem for at frelse os fra den dom, som Gud fælder. Derfor spørger han sine venner, om de kan bære den straf, som synden fortjener?

Det er netop, hvad intet menneske er i stand til, men det var, hvad Jesus gjorde. For at frelse os vandrede han uden hensyn til sig selv imod lidelse og ydmygelser i Jerusalem. Døden på korset var betalingen for den skyld, som synden medfører. Betalingen kaldes her for løsesum, som var det beløb, det kostede at købe en slave fri.

Hvad styrer vores valg? Er det vores stræben efter ambitioner og status? Eller er det tjenesten for andre, fordi vi er fyldt af taknemmelighed over, at Jesus har ofret sig for vores frelse?

Foto: Thomas-Soellner/iStock/Thinkstock

Søren Juul Skovenborg

Intet er umuligt for Gud

Undervejs i livet tror jeg, vi alle oplever at stå i situationer, hvor mulighederne er begrænsede; hvor vi ingen udvejs er i en aktuel sag eller situation, og så sniger håbløsheden sig let ind. I mit job som sygeplejerske taler vi ofte om, hvor vigtigt det er, at patienten bevarer håbet. Vi må ikke tage håbet fra patienten, selv når det kan se aller mest håbløst ud.

Når vi taler om håb, så er det ofte knyttet til noget, som er eksistentielt og langsigtet. Og samtidig har vi også håb, som er mere kortsigtet og knyttet konkret til vores hverdag. Håbløsheden kan ramme os på begge planer, og vi kan opleve os placeret for enden af en blind vej. Her handler det om, hvad vi vælger. Prøver vi at kæmpe os ud på egen hånd, eller vælger vi at kaste os ind til den Gud, for hvem intet er umuligt?

Foto: AwakenedEye/iStock/Thinkstock

I Bibelen møder vi mange personer, som netop valgte at kaste sig ind til den almægtige Gud, da de stod i en situation, som var håbløs – set med menneskelige øjne. Abraham og Maria, Jesus' mor, er nogle af dem. De og deres liv er et udsagn om, at »Intet er umuligt for Herren!« At kaste sig ind til Gud handler om tillid – tillid til, at Gud ønsker at skabe håb i mit liv, midt i det som ser håbløst ud. Det er troens tillid.

Metha Sørensen